

Testament de Carnestoltes VII — Carnaval 1988

Estimats fills... de puta!

Com a notari que en sóc,
us llegiré el testament
de l'insigne Emperador
que teniu de cos present.

Què seria de vosaltres,
conciutadans avorrits,
sense aquesta dinastia
d'emperadors eixerits?

Ja us diré què passaria,
collons de tarragonins:
aniríeu al Balcó
i us llançaríeu als pins.

Perquè no es pot suportar,
i deu ser tot un calvari,
passar-se la puta vida
amb el santcrist i el rosari.

Ara vindrà la Quaresma;
us demanarà abstinència
i, excusant-se en la moral,
us dirà: "Nens, paciència".

Lucifer és el meu nom
i us incito al plaer,
al goig i a la complaença
de fer anar el semaler.

I, a banda dels meus consells,
és hora ara d'esmentar
allò que Sa Majestat
us ha volgut fer heretar.

Tarragona, a 16 de febrer de 1988
«Jo, Carnestoltes Setè,
davant de la meva mort,
us comunico l'herència
i us desitjo molta sort.

Els qui no sou a la llista

no hauríeu de lamentar
que no us hagi deixat res
en el moment de palmar.

Encara som a dimarts
i, fins al cap de setmana,
podeu apostar a la Loto,
espanyola o catalana.

La instantània o els cecs,
travesses o loteries,
d'ocasions per ser rics
en trobareu tots els dies.

El fet de ser els meus hereus
no ha de dur cap disputa:
aquests quatre poca-soltes,
el *cow-boy* ianqui i la puta.

Vet aquí tota la púrria
que he reunit aquest any.
Per exemple, aquest noi
que xerra quan beu xampany.

Deixo al Javier Mariscal,
mascotaire idiota,
un rotllo d'esparadrap
per no fotre més la pota.

Qui té boca s'equivoca,
això és cosa ben certa,
però qui diu pallassades
no es mereix tenir-la oberta.

Deixo als representants
dels poders municipals
un grapat d'orelles d'ase
perquè han donat la de calç.

Com si no hi hagués problemes
en aquesta gran ciutat,
es gasten un munt de quartos
per una banalitat.

Que si l'escut és reial,
que si és isabel·lí,
que si ha de dur corona...

la mare que els va parir!

I per postres, quins collons!,
els convergents han proposat
que es destini a les festes
un pressupost retallat.

Tots plegats són uns ineptes
que es permeten mil abusos.
Que us en posi un exemple?
L'estació d'autobusos!

Deixo a aquest butlletí,
de nom *Catalunya Sud*,
el que ara se li escau:
un necrofilic taüt.

S'ha acabat l'alternativa:
ara us haureu d'empassar
aquest TBO-Diari
de l'Opus, carca i dretà.

Si us hi fixeu una mica,
tot d'una us adonareu
que tot surt en espanyol
menys una cosa: el preu!

Deixo a la gent de l'ONCE
el Ministeri d'Hisenda
perquè gràcies a ells
ha augmentat la meva renda.

Ja els podeu tots agrair
que es mostrin tan generosos
i que festes i concerts
no esdevinguin ruïnosos.

Ara que sembla que els míssils
per fi es desactivaran,
s'ha pensat el ruc del Reagan
que el Vaticà el farà sant.

Ara se li acaba el xollo
de manar als Estats Units
i aprofita els últims dies
i hi posa els cinc sentits

quan és l'hora de fer mèrits
perquè té por que sant Pere,
quan arribi als seus dominis,
el faci tornar enrere.

I sembla bona persona:
demana al rus un encontre,
però va el cabró i proposa
donar quartos a la Contra.

Deixo al ianqui fastigós,
gamarús i carcamal,
una soga de *cow-boy*
perquè s'hi pengi com cal.

En la llista d'aquest any
hi incloc una persona
que ha fet moltes cantonades
pels carrers de Barcelona.

El senyor que presideix
un dels clubs més importants
i que compta amb els dits
les jornades triomfants.

Núñez és el seu cognom
i del Barça és president.
És baixet i dictador,
ploraner i incoherent.

Rebrà la dimissió,
ja que ell no la proposa,
i li crido des d'aquí:
dedica't a una altra cosa!

I no voldria acabar
sense esmentar la llatina:
aquesta noia pituda
que s'anomena Sabrina.

Deixo a la italiana,
porca i escalfabraguetes,
uns sostenidors de ferro
per desar millor les tetes.

Doncs sí, heu escoltat bé:
només la puc criticar

perquè ens ensenya la síndria
i no ens la deixa tastar!

Visca la festa i fora la moral,
i quan tristament m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal:
no pareu de cridar, ballar i cardar

fins arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes Vuitè!»